

بعد محمد حضرت یحییٰ آفرین که زبان انسان را
با انواع مثال و در گوشتی حسنه * * * * *
هم در بعضی جسم الناس که مکه استخوان و استخوان
را القصاص لطف و مایه عصب و عصب کرد است
دره می معده از مایه و ان سلسله لطیف مراد حالی
معروض رای محاوره و امان فصیح زبان و لطفه
سماستان صحیح سان می گرداند که توں در خاطر عاطر
امر بلا لاسر مطهر محاسن مد نامر سفا اکبر سهر
حسب و احال نامر اعظم روح دولت و افعال

معنی اسحه در بعضی استعاره مبطون میگردد و مهم
 دور دستان هرا ما مکده را اخصار بعد واقع اند
 مادر اک کپش می رسد بر تو رتالف آراسگی
 مایه مطالعه آن ابواع کتاب را صراحت بخند
 و بر طالبان اس فن کار آسان گردد اما لاله مره
 محصل اس سعادت واحد دم و بعد هم
 ارساد مصروف گردد ماما چون اس سحر است
 من مصطلکات رحمة باصاف لطایف معنوی
 آسحه لهد ابر عاب خطای کار فرما موسوم
 بنس انسان فی المصطلکات هدر رسان گردد
 و در شه کلهزار دود و صد و هشتاد و هفت نوی
 صلی الله علیه و سلم در شهر محرم الحرام سارح
 مسن و دویم در مکه مرتد آما دامام رسد
 مامول از سخن سخنان مکده رس و روشن
 صمبران پاک به سن آلیف که هر حاسه نوی

در سبب شوکت و کامکاری نگین حاتم الهی
 و مامداری مروتی مروتی کینو رکشامان مصلحت
 آموزد فرمان روانان مودت الطاف رحمانی مودت
 محمود آسمانی مرجع و مات همهور نعلو نفس و ماکلی
 طیب مهور تحس خلق یکدای روزگار دل
 روزگار را اسرار مایه اسرار مرکز دایره مروت
 ماصب اعلام مروت قدوه و نسای عالی مقام مرسته
 سبح سعراء دوی الاحرام عید لب گلستان
 معانی گل سرسبد حمسان محمدانی نهاد
 بهراپیل زمان معمار بهر صاحب زمان هم مروت
 فص گیسو ستانگه رول طعنه گوا فصیح الصفا امیر السعراء
 نواب سپهر حیات امیر الملک سمس الدوله
 سید احمد علی خان بهادر دوالفقار جنگ دایم اقباله
 عزم افصانه خطور مودت که تسبیح سمل بر نوصیح
 صطلاحات دبار دهللی در دایره فصیحی اردوی

پس مخمّر طعناست از حق سبیل سله و سبیل آن
 از محرمات اهل ولاست و هم عمر و مادر سبیل طعنام
 حاکم گوید آب و آس سارا است و آس ککای ساهمه
 کما به از آست که برای آزار کسی معده مه سارند
 اقصی المصنوع را از دفع سودا در محو اسر سبیل
 ربانی خاکیان کوند * شعر * محکو مادرش لول و داری پس *
 ده سری آس ککای پس * وندین معی
 در فارسان هم سبیل * مولانا طهوری
 بر سری نرماند * شعر * کاسه جو در سبیل بدن
 می آمد رس * کو فلک می بر رکن هر دو
 آس دگر * اودهیو ناسا * هر دو او
 مجهول و دال وای هندی سایی مجهول رسیده
 و سگون را هندی کما به از انواع سبیل که در عالم
 بهائی خطه رکند استادی و مولائی حضرت در فرماند
 * رماعی * کجھ آهی گراکی آهی کجھ ساهمی * کساهی

و خطائی در نامه بختم عباس بن سید بل در اصلاح
 کاوسه * نظم * ای که در آنس معنی بودی * سب
 ارا اصاب طبع را اگر بر * ارس مکس
 در رس مکس بود که خطائی رفه است آهو مگر *
 بر صفا بر ارباب بصائر او شده نماید که اصطلاحات
 مرفومه اس کسحه مینوع است بر دو نوع نوعی
 را بمجادد عوام احصاء و نوعی از رور مره
 خواص عالی حال هر سه در محاوره آن دمار
 سبعل است بر آبی دور دسان سید
 و آنچه در رور مره آن بلاد مروج است عزیزان
 بعد از سیده سمر هندی عبارت از زبان موزون
 دهلی است پس هر سه مطالبی آن ماسد صحیح
 و آنچه در آبی است عاظم و وسیع مالمه له حرفی حد
 مرفوم بود و ماسعانه الملک الودود *
 هر باب الالف * آس * مالف مودود و سکون

دس سہج ہی لطر محمد ہی سر سر ماند * سحر * عشق
 بی ابرائیس ہی دکھلا آسان * رہ گئی آسو لو آکھس
 آسان * آپس میں رہا * ہمدہ مہر دودہ و وسیع
 مای عجمی و سکون سس مہما کماہ ار آلودگی
 فق محمد سر ابر ماند * فرد * ہم کہاں نو کہاں
 ہم کہی ہس * کہہ آسہس دو لو رہی ہس *
 واس محض سمجھو رہاں اس * اوس در حابی *
 نہ و معنی مصطاح کی کماہ ار سردی مارا و دو م
 مراد ار آب و مات حمری کہ کمال صفا و صاحب
 سہ سہل بر معنی اول مولف داس * برگ
 گل بر ہی ہر ایک اوس سہی بر حابی و ہس * دیکھی
 عالم جو وہ مری عرف اسمانکا * و دو م سر جس
 گوہ * شاعر * حرا سک بلبل آہ ہس گل شاحسار ہر
 کما اوس بر گئی ہی حمس ہس ہمار *
 * آگ لندی کو آئی ہس * در محلی گوہ کہ دو سہی

کجکجه آهی آهی کجکجه سناهی * آدر و همسه
 به دل دیوانه * کنا کنا کجکجه اودهر ماهی ادر سناهی *
 و اودهر س محف اول است و سهر همنس معنی مرزا
 علی بی محسر گود * رماعی * کنا کنا عرص و هوس کی دهن
 هی دلو * کس کس دهن کی اودهر س هی دلو *
 دشو سن معاش معمر طان کمانی هی * دنا کی
 عرص ملاش کهن هی دلو * آ نکهو بمن آبی *
 کناه ار آمد سکر اگر چه عمر مار کل سکر اطلاق
 دارد اما سر بر سر است ستمل مولف
 گوید * شعر * و عوی سحراری ای هی به بهاسر کار کا *
 پسی هی ایک آده گهو انت آ نکهو ن سن سن
 آبی لگی * معنی کفب و ظاهر است که صمیر لفظ
 کفب در محاوره هندی سانس استعمال دارد لهذا
 محمد وف بودن آن شب شب سرد است که سب
 پیدا نموده * آ نکهو نکا آنا * کناه ار آشوب چشم

* آنکس به بهاری دیکه می پس که * نورد را نخره ناری
 سودن و هم رعب ادا و دست دادن
 مصطفی خاں بکرگ گوید * برگس کس پس هرگر
 لانا پس نظر من * دیکه می پس سی ماری آخر
 تهماری آکس * آنکه دیکه می * مرجه
 چشم مائی است که در فارسی سستل موات
 گوید * دیکه می پس حسنگس سی سمرخ سمرخ *
 برن می کس همین است آنکه دیکه می لگی
 اگاردون بر لوتما که نامه ارغوانی که در عالم
 رشک لاحق گرد و ولی گوید * شعله و حبسی
 نظر آما پس * سسی اگاردون به لوتی می ولی *
 * آنکه موال کی ایک حسر کا احه مار کر لیتا *
 نامه است از قول ملا مایل سر سکا دگوید
 عرو و کو خان و اب من عفت کی دال کر *
 کرات آکی سوز و هم پاس آنکه می *

بدندان دوسری آرد و بی مکت و توقف رود و مراجعت کند
 محمد یعنی سرگود * خالد مجاهد سوجه کی ماس سسی خانا
 کما بها * آگ لسی مگر آئی ہی نہ آتا کما بها *
 و آرتغر سعد ای اسرف سفاد سد
 کہ در اہل ولایت ہم اس اصطلاح مستعمل
 است اسرف گوید * دل را راسخ بہ آن
 سر کس گرفت و رفت * در تاجہ اس آرد
 آس گرفت و رفت - و اگر گوید کہ در سر
 سعد ارجاع بہ محبت ظاہر است مابہ اصطلاح
 ہندی مطابقت باہ گوئیم و اوسط است کہ در گرفتہ
 و رفت واقع شدہ معنی اس است و بر
 سائل ظاہر * آنکہ پس لہجہ ادبی * کما بہ ارجحہ کی
 ہم کہ کمال مگر پس عارض گرد و حصر در
 فرماید * اوس سبب لکی وعدہ حافی کو دیکھئی *
 نہ اگر ہی پس آنکہ پس مری اصطلاح سسی *

کت گیس * ایک معنی رہی ہیں ہنس دن ہمیں *
 * آنکھ چھبکی * ماب مقابل سا ورون
 مولف گوید * مثال حسن کی گرمی کی بھری کون
 اب ہو دے * کہ سورج کی ہی بھری ورون
 آنکھ اب چھبکی ہی * آہ تیں کا سا دے * کہا
 ار دشمن اتلی اب مراد وی گوید *
 رندہ رندہ مارچو ہراسی دکھلائی لگا * آسوس کا حساب
 لکلا نہ بوجی کہا نی لگا * آنکھوں میں گھر کرنا *
 اصرار برصدا ہی قول خود ہودن خلاف حصص معنی
 مولف گوید * کہانی ہو گھر بھری آنکھوں میں
 ہنس میں کہا * کون مکرادی ہمیں آنکھوں میں گھر کرئی ہو *
 * آسمان میں گرنا * کہا کہ ارہم سہن حشری
 کہ بی سعی دفعہ حاصل شود وندرس خندان
 ساتھ اس سرسمخارہ وندوراب ستمل
 مولف گوید * قطعہ * کہ کہ لوکل ہی اور چون تسم *

* او تہائی گمرے * ہر زہ لو او محمول و
 نای ہندی مالک کسدہ و دو سخانی و کاف
 فارسی ہای معروف و راہ ہماہ مار سہ
 فرخا لست اردردان کہ رورائہ دسترد کنند
 واسطائہ سر در افواج سر برد مرزا
 دبیع سو داد رہجو کو لو ال سفل بر صفا
 انبارش فرماید * کسو کا گہستہ کتی و سرائی * کوئی
 ہر وا او تہائی گمرہی * اتری دیکھو * مدفعہ
 نظرد گو سہ فائدہ محسوسات راستہ * رمائی *
 کل رنگ حسنی صرح کرناون کو * ستہا ہماچمن
 سر ہو وہ سر و دلیجو * سہی جو کہا کہ ہی کہ
 ماہ ہار * ہیکر گنا کہی انی اتری دیکھو *
 * ال سی دی تو ہی * کناہ ار بحر خال
 آعم ار سکہ در رواں جمعیت گو سہ مار و ال
 پریشانی سر سجا گوید * ہجر کی را نہیں ہی آخر

کشد اول سہو رود دم مولف گوید * محاسن سہو
 راب د لگو مسری صورت صا * انگنی سہو بکی
 آکھوں مہیں ود خاک د آل کی - آکھیں سہو بکی *
 کماہ ارکمال ہم کہ اکسر در حال عطر رنگ رو
 معرثو در آگ گوید * در آکھیں سہو بکی کہ حما مہی
 ود شوح * سرم سہو حمرت سہو بکی کہ ہما کر ہمیں *
 + حرف الاء موحده *

* مک لگی * نصیح اول و سکون کاف ماری
 کماہ ار ما وہ کوئی د سہل سہو بکی مررا
 رفیع سو داد را وند وی لاہوری گوید * سہو بکی - وہاں
 رہتی ہیں صبح سہو بکی سام نک * لگی ہی استعار کی
 چار ہر اکو مک * ویکاک سکرار سہو بکی معرب
 و ہر ورامعی مصدراہ حاصل واس ظاہر اول لی
 گردہ اند حاکمہ مواوی مہووی فرماہ * اہل د ساکافراں
 مطالب اند * درویش و حق و در بن بن اند *

طالب رنگ و لو تیرا ہون میں * سرہ اسالی
 حان سمل مچھی * آسمان میں ہیں گراہون میں
 * آدگیہ حورابی * کناہ ار حشم بوستی
 اسب مولف گوید * ایسی کناکی ہی دلاہمی
 ہو کی حوری * دیکھ کر ہم کو جو نہ آنکھ حور الہی میں *
 * آنکھوں میں کہنکما * در نظر ماگوار گد شش
 مولف گوید * حوں استک بو نظرون سی
 کہو مکرہ گرا دوی * آنکھوں میں سری ساری
 ہر وقت کہنکما ہون * اولچہما دیکا * عمارت
 ار گرداری دل اسب حرا گوید * خوش ہوا
 رہ کی میں عجم میں نہ کہیں * دل المحمدا را کہیں کہیں
 * آنکھوں میں خاک تالہی * مد و معنی
 مصطلح کی آنکھ جس رون را مسالعه تعرف
 چشم حردار حوت کاسد واس خاصہ فر وسند گان
 عدا را سب و دیکر آنکھ حوری را طرفہ العین دست برد

حالات میانین و اکثر سبیل طرگو بند سرف الہ رس
 مضمون راست * مہ روی نو چہہ مکر آسکل ہوا ہی حسا *
 * مارو حرا کرے حر ہمار ہی ہہ مہسا * ماد ہندی *
 حاوہ دادن ملاف و گدات حر ہرا کہ در جعب
 اصلی مد استہ ماسہ را بر گوید * رندگی ہی سہراب کی سی طرح
 * ماد ہندی حساب کی سی طرح * ماد سا *
 بصم اول و نای سدہ مالک کسدہ در محل
 فریب دادن مستعمل مرزا رذیع سو داد ر محو
 اسر حیل گرد * سران کا گر آئی و دہ طعام
 : خای لقمہ کی کہای وہ دسام : نو ہنس اتہہ خائس
 اسکا و دی سا * مار س ہنس جہو ہی : ہہ سی کسا * سا ما *
 لغت جس کسا ہ اور اسجد کردن مولف گوید : نہ ہر
 * گہہ در ہنس ہستیا مجہی گہہ کیج حرم ہنس *
 ای عین عرس نوی مجہی حو ما * ما * مانع مانع ہو خانا *
 مراد ار سگہنگی خاطر ہہ اس گوید : کس نہ رہی

* سرام لسا * بالکسرو سکون مهکاه معنی آسودن و شست
 گد را بدن واس سرد را معنی حال آردان خانه سردوس
 است حممه فاسم گوید * دل معنی بس اُس رلف کی
 آرام لما کر * ک سام کو نو مرغ نو سرام لما کر * سسر *
 معروف ششقی و می مراد صافی آشفته فر مابد
 * سرا آ سعه هو ما معنی * اری سارا عالم
سحر ما سرا هی * در مخا ره سرا معنی فرد دگاه
سعمل مولف گوید * ر ما معنی * هو اچار تو
رم من سری * آج ر هنا هو گو سته گرو لکا *
 * ا کمان حانس س ر آئی سام * دور هی سرا
فرو ن کا * دن هنا حاما * کما ه ار توس تور
 که در ا مام هنا رو ر کند عوام گرمی دانه کو سد
ه ا س گو بد * ا س سی داع دکی سرا ما لو حل گما *
 * کل ار هول کی کما که دن سارا هنا گما * لو حه نکر ما *
لوا و مجهول و حسم هندی کما ه ار نکس در یدن کما ه

مارا را سب محمد نفی سرگود * تالا بهیں ایک محکو
 سنگ آج اور آبی ~ یسون کس ماہ کارح اوی ساما
 مال نکا ہووے * ما کد آدر سالہ احتیاط حیری
 لہ شخص حاضر کو سد و آس ظاہر ابر تمہ ہمان است
 کہ در فارسی گویند سر مو نقصان نشو داستان دی
 و مولائی حضرت در در مائد * ای سامہ لو ہوو دسمین
 ہمارای حی کا * مان دیکو ہووے رلفو لکا مال نکا *

* حرف الہامی عجمی *

* مانی بی بی کو سنا کہتاہے اگر کرب مد دعاہے
 کہ در ہیج حال فوب مکند مرزا علی نفی محشر کو مد
 * راعی * کما ظم ہی دلمس نس سوسا کچی * حب ماہ
 لب حام کا لوسا کچی * انداہی سبب محب
 کی ہون * مانی بی بی کی اسکو کو سا کچی *
 * مایون آگنادر حب کا * کتاہے اگر برگ درری
 رح است در امام حران و محاراد در محل

سر می دندم سسی خوشی گلشن من آج * دکنه
 کدوان و اخطای که سماغ ماع * بهما بهر ما *
 در کلاه ارغامه سکره آس گوید * سامی
 در میان من و لسی من بهما * در ماسی
 اسه کم من موس حساب که * و محاراکه ار
 علم من کلمه فان است * لوتاساند * نواد
 عمر و تاج بهی مالت کده کلاه ارسی
 در میان که کمال مور نی ماسه مکتب گوید
 مایونی سسی قمری مد کاشن طاسه پرتی ساسه *
 مایان او رکوبی او تاسه و و سمن بکلی *
 مایان او تاسه او تاسه موی مردان مودن
 مردان او تاسه * حتی سیده کلاه آم کو *
 مایان او تاسه مایان مایان * و در مایان
 قاسه مایان مایان * و کارج مایان *
 مایان او تاسه مایان و اس دور مایان

فہم سہ فرمادہ * ۲۷ مئی ۱۹۱۵ء میں رہا رکھو گی یہ
 سہالی * ۔ طرح کچھ ان آندھوں کی ماؤں کیالی *
 * پہلی * لسم اول و سکوں فوجانی و لام سائی معروف
 درہمیدی مردک را گوید و سائی کا مارا کرنا خاادن
 اس کسی را در حسم مصطفیٰ خان بکرگ
 گوید * اگر آدے مری لہرو سارا کردوں ادس
 ماہ کو سالی کا مارا * مجھار اس کہانی * نصیح اول
 و حسم ہمدی مالک اکسیدہ و رای ہمدی سائی مجبول
 رسدہ و سکوں لوں کہانہ ارصد مات برداس
 اس مرزا ر دبع سودا در محو اس گوید *
 دیکھی ہی حب وہ لورہ وہاں کی طرف * کہاما ہی
 دانہ کہاس کی خاکہ سدا سچہار * یعنی ارماطانی بررس
 می ادمہ * بی حاتم کا طرح ادن در جواب سوال
 اس آرواؤد سچ ادوں کالتہ ہو کی سدا
 اور سب کہما * مگر حب آرو کی مات کو سدا نو پنی جاما *

اتمامی قوت و استعداد در اصطلاح اعم از سکه
 در تعداد معیون طاقب دآرام امام منبر و ماخودات
 رودگار عدم اسباب و سبب دهد حساب مردا
 روج، ماند * نظم * احوال کی ہماری نکو نو کما صری *
 گندری ہی حکی حی بر سر ہی ہمہ حاسا ہی *
 آنکھو کی گرو سیری مرگاں کی ہی * صور *
 گویا کنار در با حس ہمہ کی آرائی * اور دل جو ہی
 لعلمیں سوا سطر ح کا ہو ر * ہر گروہ و دکی ہی
 ظالم نہ پہو تنہا ہی * القصہ کما کہون من
 گلست من زندگی کی * سخہ من بہاں سودا
 پاتوں ہی آنکا ہی * مائون حل حاما * وقوع محال
 در اسماں سر حس در سحر الہان سمار
 قحط سالی لکھو آورده * عربون کا دل سا نکلی نکا *
 لوگل کا ہی مائو حلی نکا * مائون نکالی * گو مائو ار حد
 اعتدال بیرون داستن اسب حضرت درد

مولا گوید * حب عری ہو او کہیں راہ ہمار *
 ہمار در دوستی ایسی ایسی ہر گئی *
 * ہمار سی راہیں * کہا کہ ار طول سہای
 ، صحت سجاد گوید * کس طرح کو ہکس نہ
 گدازگی ہر کی نہ ہمار سی راہیں * مانی نہ مانگا *
 در اول صر سمندر رحم کاری خوردن و معائن
 دادن سیر سو گوید * راہی * جو حسی ملای ما کہانی مانگی *
 ماراہ عدم کی کچھ نشانی مانگی * دکھنا سے اوسی
 ہوا سی سمندر نگاہ * کاکا مارا کہی نہ مانی مانگی *
 * مایہس لکاما * فصیح اول و لام مانی معروف
 و فصح مانی ہندی و سکون یون در فکر محراب
 کسی نودن سو اور ہجو سحر مانی خالصاں گوید
 * مان ماکو خود نکھو ہر کی نظر * محسوس کہنا ہی یون
 وہ گدی ہر * تکی سرف کی گہر گگا و نگا *
 اور مایہس سرا ککا و نگا * بولی ملی گدراں کرنی *

* دست هر حاما * ساي مجهول و سکون ماهندی مراد از
 سک طرفی ماکسان است محمد حاتم گوید * اند لوئیس
 دنگه کرانگو اهری هس رست * دست انگاه
 هر اکل برتون مری هس رست * مخفی ماید درس تهر
 حنست معنی اصطلاح لطیف دیگر که عبارت از
 نه اهل است کشف سدآموده * سما * مکه سمرادل
 و سکون مهمله و یون مالک کیده حنگی ماس
 مخصوص در عالم عین حصر درد فرماید *
 مرتاهیں ہوں کچھ میں اوس سحت دلکی ہوں *
سما ہوں آ ابھی کم سحت دلکی ہوں *
 * پامی می سما کر ما * کمال فصیح سودن مصحفی گوید
 * حسم بی رور وکی دریا کرد ما * ارکومانی سی سما
 کرد ما * سما ہر کسی * فصیح اول و سکون
 مهمله و لام سہای معروف رسیده کتاتہ اران است
 کہ در حالت عصب راجع ال س شخصی اطلاع شود

طاهره بی آت خاص سی اسکی طش * انسی
 ۱۰ کی با بود هو دسی * سالا هو ما * در اصطلاح
 ارادان کاسه در حبسی بر پس آمده مولف گوید
 * اری می نوس نوی آکو طدی و ان ۷ کا *
 گه ای حسن کو کهی پس نری آح سالا ہی *
 * پس انداد * نسخ اول و سکون همکله ایچہ
 بعد از صرف نگاہ اریه و در کار سه آرا ما
 نوکل مامد که در امام عظیم نگار آمد محمد لغاً گوید
 + یہ گل اندام تو عری میہ تک اک بار کر س *
 کام پس رلف سی کاکل کو پس انداد کر س *
 ساند دالست که حرف جد مامتراج ہی
 محظاظ الہرکت در زمان ہندی بر اسہ علمکہ فراہ
 یادہ اند و در ملاحظہ الہم متعاقب گردیدہ جوں * ما *
 کہ مفہم بر دسم است اگر مای ماری
 نہ محالو طشود * ہی + خواہد و حی و اعلاست

کمانہ ارکمال محروم اسباب ہر ایک گوید
 * ہوا ریس در ارتعاج سی معلوم نہ ہمگو
 کہ نہ راہد ہی ایک بولی ملی گذراں کرماہی
 * پانلوگادما * کمانہ ارعالم اسماں محمد لعی
 - سرور ماد * بارہ طلب س کونی کہ یک ہری
 تکس دے کہ تھہ رہون مانوگار کر *

* بانو ہما کر سوما * عمارت ارکمال فارسانی
 اس حرآت کرد * ۲۷ کہ ستارہ کی سی
 حریر جرح آہ * دما سی بی سونی مانو
 ہما کر ہمس * بانی ہرما * افرار ر شحر مودن
 متولف گوید * عسک کماہی نہ کسعان ہی ہمان
 بانی ہری اکر * اگر صورت رادیکہی ماری چاہ
 دسحداں کی * مار دہود ہوسی * کمانہ ار فرط
 اعتماد متولف در لعل گوید - طوف قدم سرس
 خدمت کہی * مقصود دلی مام اوسم لعی *

* بهاری بهر جویم کی جهوژد سا * دست بردار سمن
 ارا مری است که بر آمل ار عهد آن مصور ساسه
 کی ار ستر گوید * همی ادس سنگدل سی سوره مور آ *
 بهاری بهر به جویم کر جهوژد آ * خاک خاما *
 نصحت و سکون کاف ماری کسانه ارفع و فوج
 حیرت ناگهانی که دفعه زود دهد مراد ارفع سودا در
 قصه سالگره گوید * حسن اسما که حیرت ماه
 سب خار دهم * یکسک دیکر لو یکسک و ده رد حای
 بهک * بهسو کا * نصیر اول دوم لو او معترف
 و کاف ماری مالک کسده مراد ارفع سعه رومی
 معنوی مولف گوید * بهسو کا اسمد ر مکر آ ای
 ای رسک قمر ککا * را ا سافو خاما که خلاهم
 جگر ککا * اما ارفع و دهم ر ککا * سایی
 معترف و کاف ماری مالک کسده معنی بی شک
 آمده و بهک کالما نظر در سن کسانه ارفع کی رنگ حیرت

۱. حقه یک، لفظه اسد و اکما، عیسی مرکب گردد
 ۲. عیسی اسد و در آنجا سه لفظه کد ارید و
 ۳. ای الفاس در آو حتم و دال و را و کاف
 ۴. ای ا ب و هر یکی کای خود مد کور شود
 ۵. ای ا ب و کای

نوں بکری ہو * کہ گو مان مانو بس سب ہیں *
 * مارے گسی * کناہ اسعل ہمانی مولف
 راست * اندطاری مس سری کل کی طرح اہمہ رو *
 آہکی راب ہی گسی ہی کتی مار و کو * نہ کر رکھو *
 در اظہار معر صی واسعہ ما گو نہ سر سجاد کو بد
 * مار کا کاہہ نامس ہنگا عر * لوسف اما ہر ہیں نہ کر رکھی *
 * لور ماور نا * کناہ ار کمال قدر
 واحسانہ آب گو نہ * سر راستہ صحت مار و کی
 * وہ آہی لور ہی ہیں اور آہی حور ہی ہیں *
 * سکی جسی * مکسر اول و سکون نوں دکاف
 ماری ساری مچھول کناہ ار علہ سکہ کہ ہمایہ
 نہوستی آرد و محار آدر محل مسج سدن سر
 مسجل نہ فالدین مصموں گو نہ * سری یہ
 خط کی دیکھہ کی ساری صحت ہیں * گر ہو کی نہ
 ہنگ ہی سکی راجسی * لولما لظہ و نمس *

کہ در مرید خود ناقص باشد ماحی گوید * مکس س
 دیکہہ کر ہی کا * رنگ کل کا جہی نکا ہر نکا * ہسہولی *
نفس اول و دوسم لوا و مچھول و لام سامی مچھول
رسدہ جمع آلمہ و ہسہولی دلکی و وری حرب
دل سر آوردن خان آرد و فرماند * سکائی سلیج
حاکر سی نام لورے * راہی آج اہی دلکی
ہسہولی ہورے * اویک ہو یک کی مانود ہر ما *
ہر دو لوا و معروف و نوں عہ ماکاف مار کی کار
ما حیرا ہودن و راہ ما خضا دس ہا آب گو د
 * رماہ یکہ مار کسر ہی ملہل حاطر گل سی *
تصا ہی اویک ہو یک اس گل سا مس مانود ہری ہی *
 * حرف الہی مستوطہ *

* مل دکسر اول و سکون مائی مآم کشد کہ
مسمت ار اسام حبوب و در اصطلاح عرصہ
یکدم مل ار آہم کم معبر خان گو د مل مس دل لی کی

سو همان هون کهسان * ملوون سی آگ لگی *
 کماه الکهال عسطو عصب سجاد گوید * سهند مکو
 کف ماسی سری لاگ لگی ہی * سن کنا کرون
 ملوون سی سری آگ لگی ہی * ملا داری *
 نام صحرا ئس که در اواح سهند واقع و اگر
 طاع الطرلی دران سرائ فافله عارب کسد و در
 عرف حال اس لفظ عمومآر حمیع محل ظمرا طلال
 دار در اراد بیع در محو کونوال دی اندطامی
 ساه جهمان آنا دگوید * دیکهی همی جورا
 قادری کی * سم ہی رهبری ملا داری کی * نای *
 قوفای مالف کسد و لام سای معروف معنی
 دسک آمده واس در سه محل استعمال
 دارد نگاهی در مقام طلب که صدای آن دلالت
 بر وجود شخص کند مرارار بیع در مطالع قصد
 سالگره گوید * صبح هوتی جوگی آج سری آکه جهسک *

سجدہ نادر و معجزہ است حباب در د فرماند
 * روی کو سرے لولی ہی وہ لظہر و مہس * اس گوہر
 است کی ہی رنی حمکی * مل دہر سکو خاکہہ مجلس *
 ماسر اول و سکون مانی کماہ ارنگی حای مجلس
 کہ کرب مردم ماسر حس در مسوی گلزار ارم
 گوہہ * محوم ماہ روان اسقدر بہا * کہ ہمکو
 دلکی بس خاکدار بہا * سای حال بی اس حسن مسرہ *
 ہم ہستی نہ مل دہری کو خاکہہ * ملوی سہلائی
 لفظ در خوشامد بودن مولف گوہہ * ہی نہ نامالی
 خون دل عاشق ہی کاہص * مہدی اسطرح
 تو ملوی سری سہلائی ہی *
 * تہی اورائیں اور ہمیں ہوں کہائیں * در مقامی
 گوہہ کہ طرف مانی سخن ساری کید و خود را رصبع
 او اطلاع ماسد ہد است گوہہ * ماس نہ کی
 آگی مانی ہو سری خان * مہی اورائیں ہیں

* لوہ کس کون نہ سہ کو پہو تر مرے *
 لی ہی جا کر ہمارے سی ٹکر + تنکی تر ما عورت کا *
 بے بیچ اول و سکون مای عجمی و کاف ماری
 سائی مجھول کماہ ارسلان خاطر اوسے لسا ستر
 مولف گوید * مئی مس لکے تنکی ہی تر بی ہی
 د ح رہ * ہو بہون سہی سرری ہو بہہ کل ایی دگر گئی
 تنی کی اوت مس سکا رکھ سلا * در پردہ
 کار کردن سکا دگوید * مرکابی صف مس جہسکی
 نگہہ بون کرے ہی حوت + صداد بون ستکار ای
 تنی کی بستی اوت * تنکنا ہو قری کا * لہجہ مس و
 سکون کاف ماری و رن مالک کشدہ کماہ ار
 جس مواد اوس حساب مرار دفع سودا فرماہ
 * طہس نی اند بون دلکی نیی صورت نکالی ہی *
 * تنکنا ہی ترار بون کو بون نکنا ہو جوں پہو را *
 اما از نوع دو سم * ہو ہما سہہ کا * چس بر جہس

دی دوستی می دهنس آ کرد در دل برد سبک *
 و گاه در صحت و اسهال اسهال گرو دهد اسهال گوید
 * کرم سبک ماب آکر حمکی هی گردد اسهال ماه کی *
 کوه لرزگی دیکه کراسکو کادس مالان * و گاهی *
 ارمات موسیقی را از عمل نظم مال مستور
 ماست و بدس حسب در مالی های است اعتبار
 شود و مالی ایک هه سی سخی بهما که کما است
 ادا امر ممسج الوقوع که دوسان در عالم اخلاص
 سبیل شکاست گوید هه آست گوید * شمع *
 * کهنس ساهی که ایک هه سی سخی مالی *
 * حواپی حاه کرے هم بهی اسکی حاه کرے *
 * حرف التاء هه می *

و اس سر برد و فسم است اما از نوع اول
 * تکر هه آسی لسی * مقابل سدن ماکسی که
 قدر است معالیه آن ماست سر سجاد گوید

و در عرص مطلب کہ اَوّل اس لفظ گوید و
 من بعد بر الہام من مدعا آمد ممر سور گوید
 * کہوں یک باب من محسبی اگر حی کی امان ہاوں *
 * مجھی فرماں ہوئی دے مری فرماں ہو خاؤن *
 * حی نگہیل خانا * سائی معروف و کسرہ مار عجمی
 و فتح کاب ہندی و سکون لون کناہ ارسلان
 خاطر است ہذاک گوید * دل برہرار حرف
 ست کاب سی ہما محوم * کہہئے گوید کہی ہی یہ
 کچھ حی نگہیل گنا * خان سرکہ لسا * کناہ ارا شمار
 ہودن امر لب کہ در حصول آن ہما اک خود
 مصور گرد در آگاہ گوید * رماعی * مداموا حب سیم جون
 دل ہی من سا ااک ممر کی عنصاری
 من حنا * کوئی اور نہ کہیل کہیل آما خاؤ * طفلی من
 ہی خاں ہی نہ کہیل من کنا * حی ہار ما کسی حسی *
 مانہ مانہ ارا مر لب کہ معصایم حسی حرا

زَدَن اِسب مَرَحَس گَوَد * مُتَکَس هَوَحَس نو اِه
 نارهی سَمی بر * لَوَن اور کی لو آکی وه مَرَه هَو هَم کی مَنَهی *
 * حَرَف الہای مِلَہ *

شَعَر مَک مَسَمَل بر اصطلاح ماستد در س حَرَف کَم سَطَر کَستَه
 * حَرَف الحَم ماری *

* کَک * لَصَم اول و سَکُون کَک عَجَمی در ہندی معنی
 ورن آمدہ و در اصطلاح آکَک دو برد چوسر کہ در یک
 حاہ ماسد فصائل علی خان در سبوی رمانی معنویہ
 گوید * سد اعظم کی چوسر سَمہا کَر سَف * برہ و لی
 مَنَهی ہون اما حَرَف * سَر کَسَی ہی رَنی ہی ہر حال مَس *
 کئی تَک ہوئے مَکُو حَمال مَس * حَی مَس حل حاما *
 کَک اَر مَنج و ماب چور دن در حال رَسک
 سَر سَو ر گوید * چوسری قد کو دیکھی سَمع مانی ہو
 بگہاں حادے * مَچھی دیکھی اگر برد اہ ای حی مَس
 حل حادے * حَی کی امان مانگی * مَندہ آدا اِسب

ر سرف خاه مومن خان گوید * حسی رومی ر سرف
 ہی کوی * حسی ہر مانی لکی د و موی *
 * چکای د سی * نصم اول و کاف ماری مالق
 کند و د و سختی معنی نظم حلط کردن است
 و سر عوام مارا اسعمال کند سرف رید علی
 موروں گوید * حکای دی کی حسرائی سی حاما
 کما داس ہی * نگاہیں حطوف لری ہس مری
 ہمی انکلمان * حسی حاتسی * لفتح اول و سکون
 ما عجمی و لون ما معروف کما ارکمال ماعب
 و اس مرس عمل عوام اسب مرار دبع در محو
 طفل معطی گوید * مایکی گہر کی حات کر چسی *
 کرو گد ران ماروم ابی * چو لت کر ما * و ران
 سخت مودن مرار دبع در محو کووال گوید * ابی
 در وارے آگہی رکہہ بت کہت * کنی ہس اسبی
 گہر کی گہر جو لت * چتہ مکومس اُوراما * نصم اول

* سگارون سس گوستی ہی
 وہ او مار * کہتی ہس جوتی کا اُسکو سگار *

 * حامد کا کہت کرنا * کماہ ار طلوع شب مہتاب
 و بود ہا لہ روسی سر حسن در تعریف سیر لوستی
 بی لطر گوید وہ حسن اور وہ لوساک اور وہ شتاب
 * ر مرد سس جوں حاوہ آداب * کہی نو

 کہ شب حامد ہی آن کی * نکالا ہما مہ کہت
 سی دہان کی * و داس معنی لفظ کہت لطمہ
 حسدہ ناماں * نہ حکما * نیتو و کاما دس وہم حشمتکس بدن
 سال اول ہدایت گوید * نہ مکہ جو ہر آہ سی روشنی
 ہوا دلیر * کہ اکبر اس زمانہ بدیع ماکاری حکمی ہس *
 و دوسم بولف گوید + نہاہ استک ہی کچھ
 ہس حمہ نہ گرم ہوئی * آئی ہس لحت دل ہی انتو
 حکم حکم کر * حل * نصیح اول و سکون ثانی
 بد و سعی مصطلح کی دفعہ نہ ہی دہر نہ در اوہ

و سکون مای ہندی و کاف نازی مکسور و نختا;
 نو او مجہول و سکون نو ن کماہ از احاطہ است
 کہ طرفا اہل ملاہت کسد و ہم در حائی مسمل
 است کہ شخص را ماطاف التحیل ماکام نگذارہ
 ہد آسنگوہ * آہ و دعان سہی نہ کہنی عہد لب کی *
 بلبل کو گل بی حشکون ہس ہس او آرد ما *
 * چور لگیا سمع کو * کماہ از رود گد احس سمع
 است کہ لصدہ مادہ لصدی ماورسد و مل اردوہ
 معمولی تمام شو د محمد میرا تر فر ماہ * د سدم کچھ
 گہلا ہی جا ماہون * سمع کی طرح د لکو چور لگا *
 ۶ جوتی کا ہوا ایک حسر کا * نو او مجہول و مای
 ہندی مای معروف کماہ از یکسانی ان حسر است
 حنا کہ در فارسی گل سرسہد جو اسد سر حس
 در لغت حمدیدہ سر کہ در ہندی آرا جوتی گوہ
 ہمیں اصطلاح آورده و فی الواقع حالی از لطیف

اس ہنم اور ہمان عالم اسب کہ فارودہ سرح
 و ہر جاری گوید حال انکہ فارودہ علم سستہ لول
 اسب و سرحی آن کناہ ار رگ لول و ہم سرح
 مطہر ہر جاری سرح ملکہ آب آن جاری علی
 ای حال سرح اصطلاح مد کو راد کلام سرح صاحب
 ماد سرح * سرحی گلی سرحی سرحی کسدہ عالم *
 ہر ارن جاری ہو سرحی خار مائسان دیکھس * حرا سرحی اکراما *
 خاموس کردن حراع است مولف گوید * سرحی
 مس سرحی ہر دای کون ہون * سرحی
 لری ہی ہر کوئی و سرحی حراع

* حرف الحکم ہندی *

اما ر نوع اول * حمالک * نصیحس و مسکون
 کاف ماری کناہ ارددن سرحی کہ اردور محسوس
 شود و حو مفصل مدظر در ماد مولف گوید * سرحی
 * اُسکی حمالک سرحی آکھہ عسٹ ایسی لریکی *

و دو دم معنی خلف سال اول مؤلف گوید
 * حل سی سرور ار و طاب و تاب و توان +
 حلی ہی تری سہون مس نیک حل برگی *
 و دو دم محمد نقی سرگوہ * آوارہ سرے ہو نیکا
 ماعت و در لب ہی * کافر ہون اسمس ہو وی اگر
 ایک مال حل * حرج حراہنا * کناہ ارضفا و موروی
 تقطیع مادن و خوش اسلوب کشت محمد لہا گوید * سہ
 اسکا صفائی نری بلوے کی ساوے * حورستہ ہرار
 اسی نُس حرج حراہوے * حار یابی * حرد لب
 کہ برای خواہن موضوع و آن حار چوب مادہ دار
 است کہ برسمان ماعد و معنی اصطلاحی آنکہ در
 و دہ جنگ خون کہہ در حنی راہران اہل اندرس فاس
 در و در مرہ اہل نکر مراد ار سہار چار یابی
 کو ماستہار رحمان دکنگان اسب در صورت
 طرف کای مطر و بسمعل گردیدہ و طاہرا

کناه ادا لب که معنوی حضور عاشق نادگری
 محتاط شود محمد فاسم گوید * گندمی رنگ جوهری دماس *
 مسری جهانی به موک دلباهی چهره ناما * سای مجهول
 و سکون رای هندی و یون مالک که به ده و معنی
 ستمنمل اولاسه سمحس واکردن و ناسار راه
 شوجی و طراد محتاط شدن لوات امار مات
 محبت خان بهادر سهار جنگ دام احتاله و عثم
 لواله فرماید * کسی سی گو خدا پس سبل مار سار
 هم لکس * درا چهری سی ملی پس ملالی حکا
 حی حاهی * چهرک کر مینما * مکسر اول و نیمه
 رای هندی و سکون کاف ماری سالعه در لعل
 حس خود کردن است در حالت فروش و مختار
 کناه اماره فروشی یکی آرسرا گوید * هوکون
 به حسن مس گرم گل کانا را * سدم حاسم جو
 چهرک کر مینما * چهری ملی ام * لاما * لضم اول

کما یقنی یقنی ہم برہ کلی سنی بر گئی * و گاہی مستی
 فلکس دوستی ہم مستعمل سر حسن در معرف
 کہار ان مالکی بی لطر گوید * کہار و یکی در لطف کی
 کورسان اور او یکی دنی مارن کی ۲ ہورسان * مدہس
 پگتر مان ماس کی سمراو بر کا جودہ مس حس سنی آوے لطر
 وہ ۲ ہو مس سونی کی موتی کرے * جہانک حس کی
 ہر ہر قدم بر ترے * و ممعی ر ح ر گئی ہر مستعمل
 و معروف اسب * جہان اور * لفع اول و لام مالک
 کندہ و موحہ لو او مجهول و سکون رای ہما
 جیری را گوید کہ ہماست در حان ماسہ ہم
 در مقام ماسہ سرس آوردہ * ہر اردن ہس
 اطراف میں مالکی * جہان اور کی حلمگی مالکی *
 * جہان جہان * سر ۲ مس معنی اسب لاکس اس
 ہر دو احصاں ماسہ ۲ مارداردہ ۲ ماوہر و مسہم
 ورا مارا نوع دوم * جہانی ہر موگ دلا *

چهره رانی مصطلح آرد گوید * ماه روکی ماس خاکسی
چهیخوید ره چهره رانی * گهر خلا عاشق کاان لوکا

کما تو نا هوا * جهانی گد رانی * کاف مارسی
ودال نهماه کما از مبد بدن بستان عورت است
در انا م سب و اوایل جوانی هداست گوید
* نو بهار آبی هی حرن عهد ستاب + جهامان
کلیو کی هی گد ز انسان * چون صمر کلی در هندی
مخصوص ساست اسما مال مده سب اس
تبه حالی ار کشت ماسب سهت کما خاندنی کا *
نکسر و فتح مای هندی و کاف ماری و لون مای کشته
کما سب اسب ار لو سب هما که کمال صفا
ماسد سر حس در سحر انسان گوید * وه جهنمی
هوئی خاندنی حاکا * وه خار کی آمد و دتهدنی هوا *
* جهانی / تسی * کما سب ار گهر چون سترن اسب بر حال
در دسده هداست گوید * طاب هی کسی سرح محسب کی

و رای مهمله سایی معرود گوه سو فستدن و تحمل
 و دریدن در طلب مد عالمولفه * دلائران مره مس
 تو مار فابل کنی * بر ته نه استاد را الو جهری تیار دم لی *
 و من حب اللفظ تحقیر طالب ظاهر است در بمعنی
 * چاهچهودر * مامی ایب یکی از اسامی حشرات الارض
 که مار موسس حر و بر ماستد چون در در مار حلی
 سرع دارد در من اعشار آستین ماران مام
 یکی از اسامی آستیناری قرار داده اند که او میر
 و ف آلس گردن همس حالت سد امی کند و در فارسی
 هم که همس معنی موشک آمده کاف در کلمه علام
 تصعیر است طعرا گوید * جو موسک واکند آهم
 گرا آستارنی شوب * نو در دست مرگان
 هر طرف مهبانی اشکم * و موسک دوانی
 که در اصطلاح فارسیان گناه از آس اندازی
 اهل لغات است همس معنی در هندی نیز چاهچهودر

چون آلودیدن سمشراست فصل علی دانا گوید
 * کجائی چون کوس رود سری اوسکو فادہی *
 * رگ گردن سی سری اوسکی سحر کو علامہ ہی *
 * جدا جدا کریمہ * بد سوار ہی دسند لب
 اعظم ار سکہ دسوار ہی راہ ماسد مار عالم دیگر
 محمد ہی سرگوید * ہر کام سدرہ ہی سحالی صحت کی *
 کعدہ ملک نو پتہ بھی لیکس جدا جدا کریمہ * خاک چہما *
 کناہ ار کمال آوار گسب درستی و ملاست
 مولف گوید * کہوں خاک چہما ہی دلا کو کو عت *
 سل صبا ہی اوسکی بھی حو عت *
 * حالاکا گھر * کناہ ار ماس و آرام گاہ محمد حسن
 محسن گوید * دل دینی پر ہی حتی لو کرد خان حراہ
 یہ عاسی ہی تسبیح حتی حالاکا گھر ہیں *
 * جدا کی مارے ہوما * کناہ ار مدھی و مد طالعی است
 سند عدا ابو ہی عربت گوید * مدو کی ہم جو یہ

رقم کی * سس حال سرایت گئی جہابی ہنی فلم کی

* حرف الحاء مہملہ *

* حال حال حلدا * کناہ است ار سری ر دنا

محمد نقی مسر فرماہ * حاس ہیں فرس رہ سری م

حال حال حل * ای رشک چور آد سو کی سی حال حل *

* حرف الحاء معجمہ *

* حاک د آلی اک مابیر * کناہ ار اخفای امر دست

کہ در افای آن انواع رسوائی مصور ماسد محمد نقی

گوہ * قطعہ * گر دمل کناہ کو خوان * اس ماکو

سہہ سی ست نکالو * مہان ہی ہما ہی حون عاشق

* حانی دوا اب ابہ حاک دالو * حرست کی

پلو جہی کسی سی * طریر عقیل و محیری اوس

و محاراد دہر حاسم حان آرو فرماہ

* او تہ حب کون حون سی حا طر حب کی *

آئی ہما حکو حر ہی سب کی * حون حاسا ملو ارکا *

طاس و در ناخام نامدار سبب لغت حشر
 که سبب ناخامی نواں که دمسبی علامه نامهان عطر
 سماکیں اولاد سبب دار دو اگر کوسه که حشر عطر لغت است
 سهو در که کسب است استعمال از عالم میل اعتنا
 باد و در میل نصرف خارج سبب گوئیم اگر امره
 و مای معطوطه می بردالسه نام نوسه موحه می سه
 لاکر چون نصف همله و طای خطی است هر آسه سکون
 اوسط ما و معمر احسب می طرف لطیف
 همان است قابل و حق التامل *

* حرف ال دال همله *

* دل مس گهر کر ما * حص و صب سد اکر دست
 اسادی و مولائی حضرت در فرماد * شعر *
 * مار سهرابی نواں در گد و کری *
 * کوئی حان حراسه کی دلس گهر کرے *
 * داس نکالی * مد و معنی مصطاح یکی کما از عصر و

سنگ دھماکی مارے ہیں * سو ت کو وہ اولہ
 ہیں ہم حد اکی مارے ہیں / حد ا کا کرے
 در ا بدو ماس عمر ماگو مد محمد فاسم گو مد ب مس حا ما ہو
 کعبہ کو اب دم برسی * ہما ۱۷ ہی دیکھوں حد ا کا کری
 ۱۰ حشر عطر ۱۰ سما ۱۰ لطف ۱۰ مرکب فقط معنی /
 موضوع اعظم از ہیکہ حشر حوش ماسد ماموح
 سجادگو ر * ماد صاسی ۱۰ لطف معطر کی ہم ملک
 مد ہوئی کہ ساجی جس لطف حشر عطر ۱۰ مو لطف
 گو مد حرکت طاسی عطر کہ در رکس صر مسائل و
 مجموع واقع سدہ اعنی در لطف در سرا بر عس می اد
 و ترس مط معقول فاعاب مضاعف فاعال در صحتہ
 لطف گرہ برود سجدہ ہر تہ اس سحر علامہ مافر
 مردع ۱۰ اردو در ۱۰ مادا عل ماحس وہ سب لاکن
 در سرجوں مہرم صر لطف سب اللہ محام
 گھماگو اسب معنی مائد کہ عطر معنی طب بکون

۱ بعد از تمسک در المیهم کرده که سحر دماغه معما
 ۲ رادی الرای خصوص ص به حاصل می شود
 و حاجت مصریح و اظهار دارد * دگون را کوراب کانا *
 کسانه از کمال اسعیران را امری حاکم کوسه فلان کس اردسا
 و ما و بها محسب است مر را علی یعنی محسب گنده * راعسی
 * کنا که بی کسی محسب کون کرا دفا *
 * بی جواب و حوس دها من بی سوب و حاب *
 * دن را اب حبال را لب و ریح سس لطم *
 * حاما پس آه ن کون را اب کوراب *
 * دانسون رس مکر تی * اوقاب و سمر و
 مانگه سی گد را ندن است و محاراد در محل دیگر
 مصر مات هم ص محمل محمد یعنی سمر فرماید * مطاع *
 * دیکه او کو بهی سیکی دم سی گنهی او کهر کر *
تدی هی آر سی هی سو دانسون رس مکر کر
 * دور دهور کونی * کسانه اسعی و ملاس

سحاب و دگرگی در خلل حدید ن سال ا دل
 سر سجاد گوید * ر لهو یکی حاسم سسی هس اوس
 ساهه آکی مال * دساهی سناه عاخری سسی داس
 س نکال * سال دوم سر سواد گوید * سراد *
 سن سورعت دیکهه کی حیران هوگا * حو او لکا حمال *
 * دل رلف سس السحبهی گلر نشان هوگا * ملی به و مال
 به حال سری هی سسی به سکی هس * آمان کما *
 هس ساهی کناست سنا مال هوگا * ملی به و مال *
 * دو یون و د ملی * ما عفا دعوا م کما ار
 و دست که ناس العصر و المنبر ماسر سرحس گوید
 * نه لنت اسطرح سهر بر رلف کو بهر اکی ای طالم *
 * در ا دتبه سته لوا و سدم که دو یون و د ملی هس *
 و اصح ماد که در نکا رلف و رچ سه و افج سه
 و شام و سحر که سه سه اسب محمد و د لاکن
 کمر اسعمال که بر سه جمهور سعمال است

اسمر ارج بودن حعفر علی حسرت گوید سحر
 حگر کر خاک فابل دیکها بها * جو و حماسی که اذل
 دیکها بها * و سناحه * اصطلاح آمدن هر دو لگ
 فاحه کمرس در محو سعلین گوید * شمر *
 نو حصم گل کر سعلین نی کنی * نو بهی هین رمی
 و سناحه س دنی * قصور سقوط عس سعلین
 که در لفظ است بحسب لطف معنی معاف کردم
 * دن هری * کسرهای هندی کمانه از لغز امام
 محو است آرد و گوید * و در سید که طرف سی
 هوا طالع آرد * کسان دن هری که مار گانده هر کرم هوا *
 * دل آردا * نکات فارسی و دوا و معده له
 و سکون رای نهاده و دال مالف کشده مک
 لفظ مرکب است معنی رهبره که آرمات سماع
 و حرات را اهل بیت آن ماسد محمد حاتم گوید * سحر *
 * نظیر آماها که بی ساکنار دح سبرون کو *

، طاب مد عاشق گوید * بهمانه امک چاند ہی
 گرس سس مس سس حضور * کرناهی آفتابی سس
 آگهی ، و قدیم * دل دَوَ حاما ، کمانه ارعسی
 طاری سدن مواف گوید * عرق آلوده او سکو
 ، بکله کر کو بکله دل دَوی * طرا دس حس
 کی ہی موج رن او سکی سسی مس * دل چلنا ، ملان
 طبع را گوید محسن گوید * کت دل سس ہی
 ، سسی حایی سسی مل حلی * وہ رتک
 جو رتک فرستہ کا دل حلی * دل میچھی برتا *
 سسی عم غلط سس سسکل میچھی گوید شاعر
 ہمسایان ہر حال اکا کل ہی کا کہ او سکی دکر *
 * سری مایون سسی را دل بومرا مستی ہی برتی *
 * دل مانا * رصاصی خاطر در ماس ماچی گوید * سعر *
 عمم ہیں کردل سری سسی دگلوی حاما ہی وہ * ماس
 سری س نو آما ہی جو دل پاما ہی وہ * دل دیکھنا *

عاطی ہی سترهٔ خط سنی جو کہی باغ نگا * میان بہ خالد سنی
مکھری کو مری داغ نگا * درود نو اور دیکھی *

کسا بہ ار نہائی و شدت اندطار بہ آب گوید

* اندطار مس مری ای عجب صورت ہی *

دیکھا کر ماہون مس گھر مس درود نو اور کی شکل *

* دن ہری بہ نفع مای ہندی ادائی کہ برج

وصوت سر کرد بہ آب گوید و سمع آسا

مام سب درود * ہم ہی ایسی دیو کو ہری ہس *

* حرف الہ الہدی *

ار لوح اول * دیوان دہار ہوا * رست

آرا سن و تکلف بودست مولف گوید

* خط کی آئی سی دیوان دہار ہوا کہہ *

* آب اکون بہ ما و سگی صفائی محکو *

* ہس * نصم اول و سکون یون معنی لغوی

ارادہ چاکہ سر گوید * سترہ *

* کاماس که به وصاف کار کهسایهی دل گوزدا *
 * داب ر کهساکسی چسبر * در کس حسری
 ماندن مرار بسج سودا در محو کو لوال گوید * سمر *
 مال صدق من رهی کس بهاب * تر کی
 لون به حورو نگاههی داب * و ماحی مبر گوید سمر
 هس سوخته تراحمه دیدان ماهر گر * بکسی نواله
 منی کو معی دات ر کهسایهی * دل حوراما *
 طرح دادن در امری اعم ار سکه محس ماسد
 ماند و راند منی سودا در محو کو لوال گوید * سمر *
 حره کی ح مفسد دن به کاماهون * دوب بر من بهی
 دل حوراما هون * دیر دیر حلما * لغج کسانه ار
منشعل شدن آس است مرار قبع در سوی
 گر ما گوید تسک هوی هی حس گهری دوهر *
 لگی هی دیر دیر حلی دیر * داع لگنا * عاص شدن
لش اب بر بهری په آ س گوید * سمر *

سندن حسرتو خوش سوسو رگو مد * سهر ۱
 * انکساری، یک سسی ہو کر حی سسی ہر کپلی سہ سالیس *
 کس ستکار انداز کا ہمہ سرنی آوار ہی * ہر تہ *
 نصیح و رازی ہمدی و کاف ماری اگر تہ ہی الجمعہ
 این ہم اردیل دہر کاسب لکن خون سہر
 در محل طبع لہ آید و معنی ۱ صدر لہ سہ سہر من و نہ
 اران معا و سہر ہولت گو مد * سہر ۲
 مازکی ہر تہ سہر ہی، ہس * کما کہون اُسکی دہر تہ
 ہی، ہس ۱ ہر کا ۲ سہر مد و معنی ۱ مستطیع گاہی سہر
 برس و خوف سہر سہر کی آرتہرا گو مد ۱
 سہر فرائ کسی دہر سہر سہر خان حالی ہی * ہی ہی صبح سہر
 دہر کا کہ را آئی ہی * و گاہی ہی ۱ پندن مولف گو مد
 ۱ مطلقا آرام آما ہی ہس ۱ سطر ح کچھ دلو
 دہر کالگ گما * دہر مارا * در محل نصیح
 و محضر سہر سہر لکا آرا عالم فحس ۱ دسام

* اند لون لکلی ہی آغہ سخن را یو کمو
 دہیں ہی مالہ کو کسی دل میں اثر کری گی *
 و معنی اصطلاحی مرد و رسم گاہی معنی صدای ہر
 کہ اردو رنگوس رسد مستعمل گردد و لہذا
 اگر کسی سران ہند در تعریف بی نواری کس
 مرلی کی دہیں مد کو رکند و گاہی ارباب موسیقی
 ہنگام بد مل را گد در محل سر آرد و بعد رکند
 بر س دھاس در ہر حال سنق ارباب عالم مصور
 سدہ درت بر سر ہم کہ منظر سدہ معنی ارادہ
 فوسہ اسم لفظ مالہ مودہ میں معنی است ہر حال
 اس امر دینی است و حق لوحہ احسن در می ماند
 من ہم ہم * دہاک رہہ حاسا * و دہاک ہو حاسا
 ہر دو لکاف ماری سبک معنی آمدہ و کماہ است
 از خالص ہن لو فوج صدہ ما گہانی کہ بر فلک
 عادل گرد د آعم از سکہ از حلقان ماسدہ ما

گناه آمی سانی و مان اوصاف و در گار مراد و می
 مایه الله تعالی گوید * مایه و عسرون سی مهر رس گو
 همس ک آماهی رشک ابکا * نه دهلای
 برنی می جهاون مدوی کسی ادمههی کسی اودمههی *
اما اربع سو م * د ک د کا کر ساما می کا *

لشس و هر دو کاف فارسی مد حی آ ج و ر ن
 سکرم که اکثر دز کمال عطس ا لقا می ادمه مراد
 رفیع سو داد معرفت آ خاه موس جان گوید * د ک
 د کا کر اگر کسی بوی مایه ادرههی لشاف کما حیوی *
حرف الدال معجمه *

* درس حرف م را خطا محی خاطره *

* حرف المراء همایه *

* رنگ مارا * لشج اول و لون عه با کاف عه دی ار
 حرف ماری بردن اب و محار ا سال اس مواج
 * مال آره گوید * که سلی بهی را به سر گو مان

است مثال محمد عابد دل گوید * بهاری در به خود زبان می
 آسوس مکرری * برگ نفس قدم همی می
 رس مکرری * زمین من گره حاما * تکلف ماری واری
 بهدی گناه از کمال مستل بدن و برآمد لب
 انعام اندکان نفس گوید * قاصد رعاسی
 سری لکه سر ما بهی سرد * دیکهه کر بخو
 رس کی باغ گره تاناهی سرد * رس برسی کچھ برآیا ما *
 خوف بدن از حصول امر لب که آمد
 و نوح آن ساسد دیکه ناگاه مسمر و موف گوید
 قطع خاک بر کل جو نفس ناکی طرح *
 * آسی سرری من در آما * رس هوا اسادیکهه کر گو ما *
 کچھ رس برسی می تر آما * در کما * لب
 امری کردن که فایده آن ساسد موف گوید
 * دلا * حسو کی حال می ذرا او رانی لوی حیون من *
 * به هر کسی بر به در کما کمال حق من بهاری سم می *

ہوا ہمارا * ہری روت ساری ہمی ہی رنگ مارا *
 * رفو حکر س آخا * حیران مادن مشاہدہ امر
عجب و عوام مارا اسد سراج الدس
سراج گوید * رفو گر کو کہان طاق کہ رحم
عشق کو تابی * اگر نکھی سراسر رفو حکر س
آخادی * ری حکتی * نفع اول و پسند فوقانی
سای معروف مراد ار ماوری سخت و مساعید
رو گار مولف گوید * لہو کی نود ہی اسکو مس
ایک آدہ اب بیکسی ہی * دلا خوس ہو کہ تیری
آخ کل ری حکمی ہی * رنگ دلیان * کنا
یاد سی کنا ار احنا طی کہ ما مسون یسر شود *
ہدایت گوید * ہمار آی ہی مکو نیلو ہم دن سار ک ہو *
 * جس مس آخ کل کر لو کلو کی ساتہ رنگ دلیان *

* عرب الہای سحرہ *

* دین پکری * کنا ار طر اصرا ار امری ہم بھی

گنا گونی اساسو چہ سا مگری * سوئی کی مکی سس سب کو نکالنا *
 کتاہ ارحس ملکہ و کمال رسائست ہد است
 گوید * ہما کام بہ سہرا ہی ہر اودہ تعالیٰ * لاسوی کی
 مکی مہس جرائی کو نکالا * ساون ہری بہ ہما دون سو کہی *
 ہد ام سک حال مانڈن ہد است گوید *
 * چون سہرہ ہم اس اع مس کرنی ہس معماس *
 * ساون بہ ہری ہس اور بہ ہما دون سو کہی *
 * سہرہ ہما مالکہ سہرہ سکون ہماکہ و دال ہمدی
 مضموم و لون اول ساکن و دویم مالکہ کدہ
 کتاہ ارحس سدن اس سرف الدس
 مضمون گوید * اگر حرف حق ہمارے زبان سی
 کھوسی * احوال اسادیکہ کی خراج سہرہ ہی *
 * سہرہ گہا ما بہ سہرہ کاب ہمدی کتاہ ارحس طلبست
 مولف گوید * و دکانہ سہرہ کہما ہی سہرا سہرہ کہما ہی *
 کسی کا نام نہ ہی گرسہرہ مالک ہر سام آدے *

جاس ۱۷۴

* سری کا والا * نوا و نچھول و لون سار سہ *
 کسانہ ار لہمہ نعمت محمد داسم گوید * * قطعہ *
 * ہم ردا ہون میں کس کل کی * آج ہمان
 کون آمو الا ہی * میں ایر ما گلی سہی جون برگس *
 + ہمہ میں سو ندکا گو والا ہی * سر جڑہ کی مرا *
 ہم سہن خود کردن مولف گوید * سترج ای لہو سہی سری
 دسار کر دگی * آخر کو ہم اکدن سری ستر جڑہ کی
 مر دگی * ستر مود آما * بدال ہری مرک ملاہی
 کردن و فقرا سار ہون مولف گوید * جس ممکس
 رائی مد سہی اوس رلف مشکس کی * فامد راہو کی
 میں ہی اُسکی سچھی سہ مود آما ہون *
 * سو جہما سا کرما * نوا و ستر و ستر و سکون جسم
 ہمدی و فو فانی مال کدہ اصلاح صواند مد
 یرد احس بہر جس گوید * کہون ندہ کی سچھی گوئی ہر آن *

۴ است ہی سان کوئی روز ہی تہہ اسکا سہ ہی *
 * سرم سی مای ہوتا * عرف آوردن از خیال
 و ظاہر بر حمہ بر آفتاب کہ در فارسان مصطلح
 محمد فاسم گوید * مار س گرہ کی ارس را
 طبعی ہوئی * جو گہتا آئی معانی سرم سے مانی ہوئی *
 * ست گرہ ہو لہا * درہ نوع امر ماگہانی سہل
 طہر کو مد محمد نفی سرم فرمادہ * ادس جہر کی حوی سے
 عت کل کو حمانہ کہ کون سگارہ ساحس را رمن لانا *
 * حرب الصاد مہملہ *

* صبح حسرتی * فرمادہ است اردر دان کہ علی الصبح
 بر حسرت و ہمت ماسہ دسہر دگہد مرار دبع در ہجو
 کو نوال فرمادہ * سجی کو کدرا کس کی شہی *
 ملا محمد کا صبح حسرت با ہی * صفائی تابی *
 جواب دادن و ناکام گداسن مولف گوید
 * خط کی آئی سی دیوان دلا ہو ایہ مہرا *

* سر سے کھس ماند ہسانہ دست ارخان شمس
 واماہ مرگ بودن مولف گوید * دیکھنگی کوئی
 کو مکر و کی کا حارہی کو * اب ماندہ کی ہم ہی لو ہمان
 سر سے کھس لکھی *

۲ حرف الہی معجمہ *

۱ شام کی مردی کو کک نک روئی * دردمند
 امری کو بد کہ خبر آن نام غم مصور ماند
 کی ارسمہ الود * ہنس کا دل رلف مس
 سر سوئی * سام کی مرد کو کک نک روئی *
 * ساح رعمہ ان کہ ساک ساو * ظہر بر کسر و سحوت او
 کردن اسب شمد نفی سر فر ماند * مار جس وہی ہی
 مایل سی گوران ہی * ہی جورد ہی
 ہی سو ساح رعمہ ان ہی * سہدا سکسہ *
 ہی حرا و حہد آب گوید * سمر +
 * سہد بیع ارد ہی ا سردام گہو ہی *

* دایمان هو ما * لوا و معروف آت انگر لودن
 اب و در مدح و دم هر دو * محل هد آت گوید
 * اسک کلگون حب و داس هر سری سلطان بهین *
 * اس را سکی نو لک کی بهی کوئی طوفان بهین *
 حرف الطایر *

* طالم * معنی لفظی معروف و اصطلاحی کماه از معین
 و در فاسی و مسمی هر دو * سرک اظهر گوید
 * سر امان مسمی دنی رتبی کی عالم هو *
 * هرا * سر دگر ما هو کما که دن کوئی * طالم هو *
 حرف العن *

* عین هی * سی احب و هرا احب
 هد آت گوید * دل او س می مری آکیده لرا سکو
 عین هی * ادر جوری جوری لظرس ملا سکو عین هی *
 حرف المعن *

* عین سی * هو خا * کماه از * ساک شدن

آب کسوں = ماء لگی صفائی ہوگی
 لفظ بعضی قافہ مضطرب مرزا عظیم سنگ عظیم گوید
 « رماعی * اوائکی گہرس گہرائی ہوگی * اور عرس برس
 مک ہی رماعی ہوگی * چون آنہ آب ومان کی
 ہوگی سن عظیم * حلف = سدا بہ ہیں صفائی ہوگی ؟
 * حرف الیہ ماد معجمہ *

اس سرسل حد حرف سالی سارا آب
 * حرف الطای مہملہ *

اسلماحی سی مہ لال رکھنا کہتا ہے اور حرف واحصای
 ماداد آب نہ رگوید * گل پامری زور گلابی میں *
 یہ سلمای سی لال رکھنا ہی * و دلس مہام
 و ص ما اری ظاہر منسوق الہاء در ماس مروجہ
 کہ کل آب اوہا آب مارگ آب افساد و آوار گاہ
 مامعہوں دعویٰ بسا دی دار و دس لہم
 رنگ بر روی خود می آرد و در نہ ہی لارہ سے ظاہر

* ندقاست لونه بیگجه ہی مہارار گونی قہر داس ہو *
 * قرآن کرما * مالکس بعمل آردن امرس کہ وقوعس
 کمال لعجب حسد محمد نفی سرگاہند * سر سده ہو بہین
 طالع حورستد و ماہ دو نو * حونی بی سہری سہہ کی
 عالم قرآن کماہی * سو آہی سہی اصطلاحی متہ ماہ
 و حورستد مراعت لفظ قرآن سر ظاہر * قدم لہی *
 اقرار کر کمال طرف مانی ہو دن اعہ ار سکہ
 درصفا سک کامل مانند ما بعکس آن قلند رحس
 حرا گوید * گئی ہی ہر حسب کی س کہس
 ہم عرص کہ لعجبی قدم مہارے * ہی ہسن چالس
 تو لو خلوسس نہ سم ہمارے نہ ہم مہارے *
 * قرآن بر ماہہ دہرما * کما نہ ارفہم ماد کردن
 است اعظم اربکہ دار ادا مری ماشد و ماد ادا
 مولف گوید * قطعہ * جہیک سی سہ مرگاں کی اُسکی
 مصحف رودر / دماہد لمس ہم اپنی ہی معلوم

و تسرگرم در آس عصب کس * شرف الدین

مضمون گوید * مضمون نوشتار که سر امام حسن رجب *

* عصب سوزان است و گنا لکس خلا نوی *

ظاهر احاط محمد نفی سر در سن سحر دخل فرموده اند

که در مد کرد مالک خود بجای نام لفظ اسم

نویسد اند چه در اء طلاح اهل دعوت مخصوص

اسم مصطلح و در سن اعشار واقعی خالی بار لطف است

۲ حرف القامی *

* فلک کو حسرتی کی * کما به ال کمال عفت

و بحسری کسان باشد مرعد اند سحر دگر مد *

* سحر و در سن لطیف ہی سو ملک کو حسرت ہیں *

* جو رسید کبابی او کی فلک کو حسرت ہیں *

* حرف القاب *

* قهر و است * در مدح و دم برد و مصطلح محمد نفی سر

گوید * سحر کچھ پوخوا ما ہیں انہی کو سکون دامت *

له شته و آتس رح حالی ارغراب سست
 * کفن پهناز کے تولنا * کمانہ است ارکمال
 دسانی در صط سس در حالی کہ امر عیب
 سہد دکر دسند عند الولی عرب گوید * سہر ہو کر
 ہو ہوا شیخ مرید اطفال * مردی سب
 بولی کفن بہار قنات آئی * کان کانتی *
 سفت بردن اس بر کردار ماہ سجاد کی
 مردار صبح سودا دلہد سفیر و می انظامی سہر گوید
 حص مارا کا جو سبئی سان * اوی بردک کے
 کات دالی کان * بردک سمٹ پنجاہ در
 نواح ستالہ و کر مال خامت کہ اکبر راہگران
 و مسافران مدعی فطاع الطریق دران میدان
 بعارب می رسد و آس لفظ ہم در عرف حال
 میل ملا داری کہ در حرف مای منقوطہ گذشت عموماً
 پس معنی مصطلح * کالا مال * کمانہ ار بوی

کرتے ہیں * کہ سری دہل سے جو مردم چشم
 اوسکی ہیں سکر * فہم کہا سکی جس فرآں پر
 نہ ہاتھ دہرتے ہیں *

* حرف انکاف ماری *

کہ کور مال بین خلیلا لگنا * کناہ ار خالست کہ در عین
 حصول معصود و دہد سجاد گوید * پتھی اگر حوتی سے
 آکر جس بین لیل * کور مال بین خلیلا اسالگی
 کہ اور حای * کرا کر خلیلا * نقیح اول و سکون
 فو فانی ار ہر ہی رمدن و میگالگی و رمدن سجاد
 گوید * خط کسرا کے آج پیچی سے * ہمسی ملی
 بین حای ہی کسرا * کان کمرانی * معترف سدن
 و امرارہ عسحر نو دمودن سند عبد الولی عرف گوید
 * ریکہ کرموی وہ مالی کانوں لی بکری کان *
 شمع رومراہ سب آس رجوکی ماکہ ہی *
 سہلہ معرکہ اینکہ سعلہ راج در محاورہ اللہ ماسطہ

۱. در مقام انکسار و مصداق فلسفه گوید مؤلف راست

* مس کون اور مہاری مرہ کا تھے حمال *

۲. کاتبوں نہ کیوں کہانتی ہو مجھہ عرب کو *

* کان میں سل دالما * بحاہل در سماع

دکری ہودن محمد فاسم گوید * سور برداہ یون

سی ہی حراع * کان ہن حسی سل دالہی *

* کوئی اورانی ساما * کماہ ار سعطیل داس

ماکمال نی رنگست و معولہ افساہ گو مان

ہندست اکسر گوید کہ چون با سادہ لکھ را معصوب

ہوددس حدست مامور فرمودہد آب گوید * دیکھا

حراں کی روز جو بین بلبلوں کارنگ * ہری اس

حسی ماعمس کوئی اورا سان * محفی مائد کہ در

وقوع اس ششہ شدہ را صمر ماست لادم

افادہ حاسح صمر بلبل ہم در ہندی ماست استعمال

دارد و مراد قال در مکارا مکارا و سخر اوست

را راست و کالا مال اسامی بجهت اسکو کمال حضرت
 و دلیل و اسرار و مع در محو کو نوال گوید
 * جو رکب ادس کار و رانی مبین * کالا مال اسما
 او سکو حای مبین * چون کو نوال مدکور بهمان
 سه فام بود و قوج سه حالی ار کسب مدب
 * کاستی نونی * حتم مدی کاسس که عاقبت الامر
 مدامت حسد هد است گوید * دل نگا مرگان
 سے او سکی راب دن رو ما کما * ابنی حق مس
 آب مس کاستی سدا نویا کما * کان هوئی *
 مہمہ سدن و عمرت گر مس سر گوید * دعوتی
 جو سد ہی کرہ او سی ہا لکس * دیکہہ کر مہمہ کو
 میری گل کس کان ہوئی * کا سا سا کل حاما *
 کماہ ار رقع حدس کہ عمارت ار خار خار ماستد
 محمد نفی سر گوید * مطامع * مر رہی جو گل اس لوسا راہ حائل حاما *
 اکلا ہی نہ حی ورہ کا سا سا کل حاما * کاہ و سر کون گہ سستی ہو

[illegible]

* کولہ ماس کور ہو رہا * کمانہ ار احماسو دن
 امر دست کہ فی نفسہ فامست احماسہ اسہ ہاسہ
 مردار بیع در ہو و فی گوید * گہرین سسجی کرلی
 لچہ رکھی ہی مول * کولہ ماسین کور ہو رہی سی کما حصول
 * حرف اکاب عسجی *

* کاسجہری دلکی * کمانہ ار گرد خاطر شرف الدین مصہون گوید
 * ہی سہری ساری ہمالجہری ہی * ہی عسجی کی دلین
 کاسجہری ہی * گور سرگور کرلی * فاسم بر مقام دیکری
 سدن کلاف اسخفانی واس سر محض کماوردہ زمان
 است ماحی گوید * کمانہ کوی مرماہی اوسر *
 عسج کرلی گمان گور سرگور * گور ماحی ہو ما *
 عمارت ار کمال اکاوردہ نگاہی اب و محارآ
 در مل قرات سعمل عدا لہی مامان گوید
 * سرے اروسے مرادل نہ جھتی کماہر گر *
 گوشت ماحی سے کہو کہ کماہر ماحی * کل کرلی *

اعتراف نمودن و مفعول بر تصور نمودن و دست
 هدایت گوید و او پس بجهت دیگری آنگی ای گل
 حواری و حبابی * گریان من مهمل اما دال کما
 مهمل لکی بسای * گردن کا دورا * یکی ار
 حرکات چهره ای معشوق است و خاصه از مردم
 طوایف که در عالم رقص مارا ده اطهار خوش
 ادائی اکثر اس حرکت متعل می آید و کسرت عادت
 از بعضی مساجد هم و انفع بود اما ختمه اس لطف بردن
 از سانس من فهم فهم مولف گوید * کما سمع هی
 لسی ہی گردن کا عصب دورا * کد دومی من
 مار و به دومی من کللی

* حرف الکاف هندی *

اما ر نوع اول * گهر حاما * کما ارحامه و ران
 سدن حقایق و معارف آگاه حصرت سادند رب الله
 فرماید * هم بر امام مصیب آج بر آبی نگا *

مدحی مغال اس سہماں کسہ محمد نفی سرگو
 * روی سی سرے ار کاہد گامہ سر د ہی *
 * آکھس اگر ہی ہرسن لودر ما ہی گرد ہی *
 * گلی کا ہار ہوا * گلو گمر سن ہد اس گوہ
 * ہر لحت دل گلکا سرے ہار ہو گنا * گلی تر ما *
 سرار ہمان عالم ستاہ و حد مدہا کلدس گوہ
 * دست عون سے کر ما تکر نے اسے کا ہما *
 * کون سر ہس ہمارے ماحن گلی تر اہما * گل کہا ما *
 آسمان لب کہ اکبری ار نو جوان عاسن من در
 ظالم لاف عشق افلوس دروہ وانکسر
 واسال آن در آس گرم کرہ ہر نہ دست داع
 کسد و ماعقاد جو دارن حرکت جسم ما سرار حاب
 معنوق دار مد محمد نفی سرگوہ * گل کہا ہی حکمی
 واسطی من جسم رارہ * دوہ ول ہی نہ لای
 وہ سرے مزارہ * گر مان من مہمہ دالما *

مر را مچیل سبقت سلمه الله تعالی فرماید
 * مات اوسر جوت نهی اسک کهلی سو کهلی گئی *
 * سرم منن اوسکی مس اسامی کونی کر کهلیگا
 * حرف اللام *

-- لونی لگی * نو او محمول و لون سای معروف
 کتایه ارشورده سن دوار اس که در امام
 رسات برد، نو ارگلی عارض گردد شاه غزرا نه
 سر بر گوید * کان نمک هواهون نیراحس سر دیکجه *
 لونی بره کی حصی لگی گل گساهون منن * لال * اطعمال
 صحر را گوید هداس گوید * کجه لو هلی لول حصی گل
 عدلب سے * کون سیری لال کسانیری مهه بین
 رمان همن * و نه طعل حصی همت مر لوط
 و مودا بمعنی کلام مر را روض سر دسوی گر ما فرماید
 * با سکو ماناس هر س هتکی * طعل حصی کو لگ
 گئی حتکی * واسکه حصی نا داحب و همان مدس

* مار گهر خای نگای وای گهر خای نگا به لطفه مانشو طی
 و مکتوی مردود افغ * گهر سقه حانا * مارا را همسن عالمست
 سناب حضرت در دندس سره فرمایه
 * سن سب کو نوی آنکجه او سها کردیکها *
 * مانه حنا گهر کی گهر سقه گئی * و طاهرا در اهل
 و لاس هم اس معنی مصطلح که سعدای
 اسرف گوید * اسر سیدگان کسی جو گاند * عاصب
 جو دلسب حاسه ما * گهری مس لو لا گهری مس مانشا
 سخص سنلون المزاج را گویند موافق گوید
 * مزاج را گر سخی کاهمی جو جو دیکهانو هی مانشا *
 پس هی انکمال برده فاسم گهر مسن لو لا گهری مسن مانشا *
 اما از نوع دوم به کهنکا * معنی خار خار ساها ده
 عالم ساه مر را حمانه از شاه فرماید * گل کو می
 انک خار کا کهنکا * مینو نکو برار کا کهنکا * کهنکا *
 لضم کمانه از بهجت سدن آجوی داسمعی

ہندی و لون سائی مچھول کناہہ ار حالات اضطرالست
 کہ در نمسای مقصود ماسدہ کمال مصراری قدر قلیل
 ہم ار مدعا آرد و کسد و بر آن دواعب و در مد محمد بقی
 سیر گوید * اس اسمری کی نہ کوی ای صامالی ہری *
 مک نظر نکل دیکھی کے ہی ہمیں لالی سری *
 * لیتا کر مارا * نصمیں و ہر د مای ہندی مالق
 کند ہ شد د در در دہہ کردست سیر گوید
 سحر گاہ میں سحسی جو سم کہہ جھوتا * حسرتی
 اوس کو مارا آہ لیا لاکر * لگا جا چھاما * نکاف
 فارسی و حتم ہندی کناہہ ار آتش افشا دست
 کہ خاصہ سافنس اس الفنس ماسد مولف گوید
 * ہوا دولت سے آنکھ رن ہنس کے اس سرار
 مچھسی دل * کہ ہی اوسکر اب کچھ کچھ لگانی اور سچہا ہی ہنس
 * حرف المسم *
 * مہرہ مو رما * کناہہ ار ممدونی و حتم پوسی اس

لفظ معشوق را مخاطب کسه حبلی مار مناسبت و
 گوید که در استعاره بساده فارسی معنی ا
 سمار حاطمی لفظ سمر واقع شده گوئیم هر ما
 در سیمی * لو * لفتح لو او محقق در ماه س
 در ماه ستعله را گویند و لو لکنی بهما در اصطلاح
 عبارات را میگردد که سب که مادر بر زبان دارد
 خواه دکر معشوق بر زبان عاشق و خواه مادر الهی
 بر زبان مادر در حالت اجبر که عبارت از الله الله
 ماسد سر حسن گوید * خون سمع سحر حسن
 مویکی عنم مس * الله سی انوار لگی ہی اپنی *
 * لگ چنما * لفتح اول و کاف محمی کنایه از
 آسروش و احاطه محمد نفی سر گوید * گرچه آواره
 حوں صا بهین بهم * لیک لگ چلم کوما هم بهم *
 * لالی ترنی * لام اول مالف کنیده و مانی مانی
 مجهول رسد و و صبح ماء محمی و سکون رای

میر محمد حسن شاگرد مراد شمع گوید * فہل اکر
 کہی کہ سہکنا ہی ہو ورنہ * مرنوا کادم کی لئی
 مہرہ نہ ہو ورنہ * مامشور نا درگی داناں * کماہ
 ارفاق طعامست در مٹہ اور عمو ماد جمع محل
 صرد سہمیل ہدایت گرد * بہیں ہم ماس
 حرون دل و لحت حکمہ پیاری * میل مشہور
 مامشور مایہ اور گی دلان * مہرہ کی لونی خانی *
 عمارت اور دس سہرم و حسانست محمد لعی مہر گوید
 * آئی ہی شمع آگے مہرہ بر سر ی نہ کہاکر *
 مہرہ کی گئی تو لومی لو کما کر گگا کوئی * مہرہ ہو ہما *
 حس بر حس لرون میر حس گوید * عم کس ہو
 حس لو نہ مارہی جہی ہر * لوں اور کی لو آگے وہ مہرہ
 ہو ہما گے مہرہ * مہرہ کی کو رکام ہو * کماہ
 اور حوت و عالسا ہی ماکسا لست مہر جہد علی
 جہران گوید * جو بہیں او آہ کر چلا وہ مجلس سے *

الفب اعماد ساد مرار دبع سو دا گوید
 * نہ ہول ای آرسی گریار سے محو محبت ہی *
 ہر و سا کچھ ہیں اسکا ہمہ مہمہ و نکہی کی الفب ہی *
 * مور کہہ * معنی محسرو ماقد رشتاس واس لفظ
 سر میل کوی اورانی ار مصطلحات اسے گو مانت
 ماحی گوید * کون سد لیا ہی رلف کو ساری *
 د نکہہ محو کہ سنگی ن مور کہہ * مہمہ مانگی مو *
 نکاف ماری معولہ حریداران واس در محلی
 کوید کہ فروتہ احہ فہم کد برہمان اصرار دارد
 مولف گوید * کل ماری محسہ ہو جہی فہم دلکی *
 مس بی قبل ای او سکی فہم مس کہی *
 مگہی لگی سو داہی گاہ طیش * مہمہ مانگی محہی
 مو ہلاکسنی دی * مو ح آخانی * لفیج مہم حالی
 محاطر گند سنس عن امرا * در مادی سی
 دم مس دا ماخان ہاد * کما حانی حاک کو کما مو ح آگئی *

* سہرہ اور حاما * حالی کہ ار فرط لفاہست و ہم ار
 فکر بر شمرہ ظاہر شود جرات گوید * نہ کون تہرے
 چہ پہ قرآن مہی محبی * حراسہ کچھ اند لون من
 سرا سرہ اور گنا * سہرہ ہر قرآن عمارت ار
 معانی سدن تصرف در و فرماہ * حسن من ماعیان
 سے محمد م کہی سے نہ نابل * نگلو کی سہرہ نہ لون
 چہ ہی ہی دید دیکھہ سہم کا * سہرہ سو رہا *
 کسہ مای عینی و سن سہماہ حالی کہ طفل را
 پس ار گرہ رود ہد اس گوید * تہرہ
 * دہس سے اوسکی سرادل خود رہا ہی *
نو تکل عینہ کل سہرہ سو رہا ہی *
 * مار سح کی راہ * کماہ ار کھی راہ محمد حسن کلمہ گوید
 * رکشا ہی رلف مار کا کویر ہر ار سح * ای دل سمجھہ کی
حانو ہی را د مار پانچ * سہرہ دیکھی کی الع * العہست
 کہ دہا یں دو کس عدہ المواجہہ بطور آمد و نہ یں

۱. حسی به مرئی نهیست * سهره کانون الا *
 امر سهل المحصل بسر حسن گوید * معجز مکر
ای دل آنی تو لگامی و * مل حائک تو سه بی
کما سهره کانون الا بی * سهره سی اول جهری *
 کما به ارد شمام ملقو ط سدن و سبل طر
مستعمل السا السا جان السا گوید * گالسا دی گرا
کتر می هس * وا ه کما سهره سی اول جهری هس *
 * ما ها تسکا ما * معاوم سدن ا جام کار در آغار کار
تو قوع عالمی که مستعمل ما و اسد و ار حمله مصطلح
را است محمد نقی سر گوید * هو ون منس سم سدن
سم کللی بی اک ما اوسدن بی سهری د هکی
ما ها سرا تسکا ها * حاصل معنی نقصه قابل اسکه اگر
همین کج و صفت مر در صفاک و مال خواهی سدن
 * تهره جهری ما * کما به ار هم نوسب موقف گوید
 * طاف ن تو ها بی حی جور اما هسی * دل سر

لا سہمہ لکھی رہے تھام * سناک سندن در خالہ انعام
 نظم ماسخطا ط مر سہ جو د ہد آس گو مد * دیکھا
 اوسکی جسم و دہس کو تو سرم سی
 سہمہ اسالکھی سہ و نادا م رہ گئی * من مار رہہ
 نصیر برد احس و سحر ن و مال گہ را بدن ہد آس گو
 + ہنس رہا ہی اوسکی رلف لعبر * مس رہہ
 اسی من کو مار رہا * موم دل ہو ما * لعبر
 رفیق القلب لودن ہد آس گو مد * سو دل مس سیر
 مہرا آحر کو اوسی رود ما * سمع کافوری کا دل دیکھا
 لوگو مامو ہم ہما * مر م کی ماک * شخصی سناور
 المراج را گو مد ماحی کو مد * جو کوئی کچھ کہی گہرا
 حادثے * سمع رو ہی ہمارا موم کی ماک * مرا
 کماہ اردل دادن و آرد و مد لودن اقصی القصر
 مراد صبح سوہ اگو مد * ککی مرگ برای دل
 کبھی جسم بر ہر گر * ہب مار وئی انکو تو

خان طاهر گوید * مهر را لکھا به سند هر سوئی * حب سی
 نو سب کو جواب هس دیکھا * صفت لرئی *
 در مقامی گوید که دو کس را در اسه یک امر مطلوب -
 اصفان ناسد و هر یک بر عم نودا طهار کشد سعا اب علی
سعاد گوید * مار سی جواب لرئی هس *
 به هماری صفت لرئی هس * سختی مرون سی لولی *
 کما به ار آدا حصص و سبل مطام به مصطلح
سر محمد کاظم آوار گوید * کلا لویی سر کلی سی
دن هون * سب سختی دن سی لولی هی *
 * نگی تسیر * سب معنی مصطلح گاهی کما به
ار شخص صاحب حلال ناب و اطلاق اس استر
بر فقرای صاحب ما آید گاهی بر شخص نابا ک
و صاف گو گاهی عبار ار ناب معلق هر دو معنی
معروف و مال سو می سر سعاد گوید * شهر *
سرداری اسکی سی سی هو * به ارو

و خردنی بی او تنها ماهمسی * نه نونی بی نه ربگ
 روی بی طش * نک مارگی آب بی سهم جسم ماهمسی *
 * سهم لنگا * کما نه از قرب حاصل کردن سر گوید
 کما حرف دلشس هو سر ایل خط مدام * اعمار و سناه
 سری سهم لگا گئی * سهم لکی هر خانا * محروم برکش
 و روی باطع بدن یکی از سر اگر گوید * سر *
 * بعد مدت سری گوید سر خود خانا و ن *
 * اما سهم لکی هر و و بین حالا خانا و ن *
 * موج ماری * کما نه از فار عالی شخص معطل
 محمد لقا گوید * سبیل سر شک اما سر
 نادر ماری * طوفان لوح بها گوید سهم موج ماری *
 * سهم با ما * نوحه خاطر در مادن حضرت در و فرامد
 * سهم بهما را بی اگر مانگا * نوبه سهم اپنا بی دکها مانگا *

* حرف الون *

* مند هر سو ما * کما نه از خواب راحت خواند محمد

* حرف الواو *

* وادی پر اپنی آما * بر عادی خود کار کردن
 سر گوید * و حب بن ہوں ملا گردادی برابی
 آدن * محوں کی محسب بین خاک بین ملاؤن *
 وہ آنکھیں سرہی * کماہ از لہر سٹوک مر جس گوید *
 اے کچھ ہماری سال بہ نکو نظر ہیں *
 * رسی بہاری ہم سہی وہ آنکھیں ہیں رہیں *

* حرف الہاء *

* اہہ نگاہی * کماہ از سہہ کردن سہ طہی خان کمرنگ
 گوید * رمان شکوہ ہی مہدی کا ہر باب * کہ حوں نی
 نکائی ہیں مچی اہہ * قادی باب ماہہ کردن ہر حد
 ار روی اصول قوامی حالی ارعب اکفا
 لکن ر سحہ گو مان خارد اسہ اند * اہوں اہہ لسی ما *
 عمارت ار خلد سہی اب در دردن جہری
 سہد عبد الوہاب گوید * سر اول گلہ واپی سہاہہ لکشی *

ہارے ہنگی سمسہری * لظرون سہی گراد سا *
 بی اعتبار کردن اسب ہواف گوہ * خون استک
 لوظرون سہی کسو بکرہ گراد لوسے * آنگہو ممس
 ہمری سارے ہرود کہ سنگناہون * سل بگر ما *
 مدو معنی مصطلح گاہی کماہ اردو معنی روزگار و اسمعی
 مردا علی ہی محسر گوہ * نہ رنگ دہ نگ آح سہی
 افلاک کی ہیں * اسہی کچھ نہ سم سہی
 بگر آہ سل ہی * و معنی دو سم و افق اعتماد عوام
 مردا محمد بہر گوہ نہ ملی کی ہوئی مسری اور
 او کی بہر * ساد کہ کچھ مل آسمان کا بگر آہ *
 * سحر * مالک و جسم مار سہی لواد محمد ول و سکا و ن
 رامی ہدی مدو معنی مصطلح گاہی کماہ ارمان کار
 و گاہی اردار کار و اس سحر جامع اس ہرود
 معنی اب مسر گوہ * حب اور آسماں سے رو نہکا
 کام گدرا * سارا سحر آہ و دامن نہ آ رہی *

کل کی ہوا کچھ اور تھی اور آج بھی کچھ اور ہی *
 ۱۶۰ پھر ملی دسا * کماہ ارہے علق لودن عرصہ
 مو ح ا نواع سعب ماسد مولف گوید
 دلو محسی سنگدل لی لون نو دکھلاؤن مرا *
 دت را ہی ۱۶۱ ہی سرا ہی ۱۶۲ ہی کی ملی *
 ہوا ہونا * کماہ ارہے تدرن حصرت در در ماند
 ہر خاک ماک کی ماب ای صا * کوئی دکو ہم ہی
 وے مہین ہوا * ۱۶۳ کرنا * سما ح ہون
 سر سو ر گوید * سس سری مول اوسنی کس *
 سحر سی ہر حد میں ۱۶۴ کما *
 ۱۶۵ ہر دہری رہسا ایک حیر کا * گایہ ار
 سردست ماندن حیری مولف گوید * چاہو جو
 ہسو دست حاک سے ہمہ دل * ایساو دل
 کیکا دہرا ۱۶۶ ہر رہیں * ۱۶۷ مالون لول حامی *
 عمارت ار سراسر گئی دسجو اسی اس سر جس

حماکی طرح ماہون ماہ لنگی * ماہ ہر ما گو ما لقا ہ
 آمد سب * سار عبدالولی عرب گو مد * ماہ ہر ماہ
سری دہر کی حلی آی ساتھ * دیکھو طالع کی مد آج
سری ماہ پری * ماہ اتہا ما اک چس سی *
د س د ار س دن ار ام سب س طہی خان گو مد
 * ماہ او تہا جو را و ر حفا سی لو * یہی گو ما سلا م
ہی تہا * ہو الگی ، کما ہ ار عمر مزا ج ہا ست گو مد
 * بہری ہی سری ساتھ سم و صالگی * نکو ہی
باغ دہر کی گل و ہو الگی * ہو ا ہری * نکس مای
ہندی و لون سای معروف کما یہ ار تعر اد فا
اعظم ار یکہ س سای ہ حمص س مدل شود ما لکس
آن سنا معنی اول موتف گو مد * آی کی اوسکی
لکی حرا صا ہرے * خوش ہو دلا کہ آج ہماری
ہو ا پری * و سنا دو سم حضر علی حرب گو مد
 * شب مہر ما ی ہی وہ کچھ اب صبح سی ہے جو رہی *

که در دست اس ^۱سجده گرامی انعام صرف
 شد تا آنکه راه امام مافت و چه خرافات اوقات
 سرزد ما بر لو اندظام مافت صحیح است بمقتال
 بر مجاوره دایمان مس و صدق اس دعوی بر صاحب
 و مانان منصف چه اراده در واح رسیده الی لوسا نه
 هم سجده در اس زمان به نجر بر رسیده در ساله
 به سن هیچ مرتب نگردیده * * * بشوی *
 به اس ^۲سجده فصیح مان * جامع اصطلاح هند و سیمان
 سمنس چهل فصیح و عشر فصیح * مس و عن هی هراک کی تشریح
 مکه لعلی خا بر و سمنوع * واسطی حکمی به هوا موصوع
 هر یک ایسی معامره هی رقم * ماس هوا میار ارام
 عقیقه صمحه مان هوئی حقیق * اهل حقیق ^۳سجده به مدق
 اصطلاحات دهانوی کسر * به کیس اسمس کهاکی خون
 بمقام خان ودلی کئی مالک * ت به تالک ^۴هوئی به ار
 تو ممر و اسکا در ست ماس * اس جگر گادی کو کری و قیاس

در گلزار ارم گوید * ہر ایک گل سے وہ بیور است
 ویکھی مقبول کہ سری ہا یہ نالوں سے گئی اسول *

۲ حرف الہائی سخامی *

* ماری کت کرنی * لضم کاف ماری و سکون
 ماری ہندی کماہ ایست اور کت آستنائی
 کردن واس دور مرہ اطعمال مکینست سر سور گوید
 * راعی * لہی حکوی سی ح کہ بین بی اوسکی جتہکی *
 نو لاکہ تری خانہ سری لہکی * ہر داس لہی
 کہ مک کے ناح ہہ کہا * جل آج سی ہمی محسی
 ماری کت کی * مافست * در مقام رصاد سلم
 گوید مولف راسب * ہوا جرد در دو عم ہر گرہ وصل
 دلہ مافست * ہی ہماست ماسا رہیں مقبوم مافست *

* لہ الحمد فی الاولی والاخرہ *

کہ وہ ہست اس اقل الحنفیہ علم قدریم و ست صرف
 گردید و محبت فوہ لفعول رسدوا لصاب اند

معنی جهب است ماده طالبان اس مفسد و مفسدست
 مفسد سایر معاصی پر و همدگان اس مطالب و عمارت
 اران اعلق لفظند از ما تسخیر عام الفص و عموم الفهم
 باشد و هر عامی و مفسدی تواند معنوی بردارد و حال
 اند دارد و دیده و زان مسیلا ف آب که
 من اوله الی اخره به چشم الصاف در مفسدی
 در مکتوبه و محال من صفت استهدف المماس الحسد
 سنگان ما عیسا ف آنکه هر خاصه مقصای شریک
 سهو و خطائی باشد از طعن و عمر نص در گذارد
 اسان هر آنکه خابر الخطا است و ست و عیب
 حوی حلی ما را * علام همت آن عارفان ما کریم *
 * که یک صواب به نسیب و صد خطا می کشید * و الیحد نسیب
 علی الامام و الصلوة و السلام علی نسیب و آنکه الکرام
 * و اصحابه العظام *

گمراهه کوئی راه نیست معذرا * سمر دهر ایک ہر گاہی مارا
 لک صد شکر انکو ہی ممدوح * وصف جسکی ہو سکس مشور
 جو ہوا اسکا ماعت مالک * جسکا مارج ہی ہمہ صفت و صفت
 جسکی ارشاد سی ہوا نہ حال * مام جسکا رہیگا ماصد سال
 یعنی نقاد عالم امرا الملک * جامع خود و علم امرا الملک
 ہی سخن سنج اور نہ رسا * نہ رہی کی ہی اوسکی پاس
 بیشک اسکا وہ قدر دان ہوگا * حرکت اسکا را لگان ہوگا
 اکنون انسان دیگر حد فہرہ کہ از سہل مات اس کما
 است واجب آمد ساند اس کہ مصطحاب
 حضرت دہلی ماعتقاد را قلم بر سر اسما را است
 وسط ہمگن سعد و دشوار مگر تہ را سند اس
 ارکلام مورد نان ہمہ سہ در سن محضرت گردانہ
 و آن سر مسوع برد و نوع تخصی سک سستی و رخی
 سجد یعنی مانتہ ان نصرت حسب قرعہ مہیرا ہم کسد
 و آگہان جہر بطور مقامی لغزہ سجدہ الحملہ محضرت است

« الله الحمد والمدة که اس سسکه مادر الیسان

* سسی شمس الیسان فی اصطلاحات *

* هندوسیان من بالسماء ابلغ الیای زمان *

* متخاص لطافش مراغان سارح لست و حکم *

* شهر دی سسکه مکر اردو و صد و سصد *

* و شمس من سحر السوسه علی صاحبها *

* الی الی سسکه در ماله ده فرجه *

« ماد مرشد آذواضع محله قطب نور *

* ار مطلع مطمع آداب *

* عالم ما سسک طالع *

* و صاحبس *

* طابع خاص و عام *

* گر دبه *

چند کلمات دیگر